

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/62/2017
Identifikačné číslo spisu:	7113011407
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7113011407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenej S. N. pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2017 v Bratislave o dovolaní obvinenej S. N. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. mája 2016, sp. zn. 4Tos/44/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvinenej S. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 2. mája 2016, sp. zn. 5T/74/2013, vyslovil podľa § 50 ods. 4 Tr. por., že odsúdená S. N. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom tohto súdu z 11. decembra 2013, sp. zn. 5T/74/2013, neosvedčila a nariadil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Súčasne podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Sťažnosť odsúdenej podaná proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 31. mája 2016, sp. zn. 4Tos/44/2016, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podala obvinená S. N. 16. februára 2017 prostredníctvom zvolenej obhajkyne dovolanie, ktoré oprela o dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., pričom nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia vytýka aj súdu prvého stupňa.

Podľa dovolateľky okresný a krajský súd nesprávne aplikovali ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák., keď dospeli k záveru, že nevedla riadny život v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadili výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože nesplnila povinnosť vystať sa z bytu na Hlavnej ul. č 50 v Košiciach [§ 51 ods. 4 písm. b) Tr. zák.]. Túto povinnosť totiž podľa nej splnila, resp. začala plniť, keď sa z bytu vystažovala, pričom predovšetkým argumentuje tým, že jej právoplatným rozsudkom nebola uložená aj povinnosť odovzdať kľúče od predmetného bytu a byť vypratáť.

V podstate z týchto dôvodov obvinená navrhla, aby dovolací súd v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozhodol rozsudkom, že došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák. v jej neprospech, napadnuté uznesenia okresného a krajského súdu zrušil a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo síce podané proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, avšak neoprávnenou osobou.

V prvom rade treba k veci uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Tr. por.

V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Tr. por., ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. spočívajúcemu v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinená, v pomere špeciality. Zo znenia § 368 ods. 2 písm. h) Tr. por. pritom vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok, iba vtedy, ak bol tento opravný prostriedok podaný proti niektorému z rozhodnutí uvedených pod písmenami a) až g) tohto ustanovenia. Rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, však v tomto výpočte nie je.

Z uvedeného je zrejmé, že proti uzneseniu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienечného odsúdenia, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Najvyšší súd preto dovolanie obvinenej S. N. o ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.